

Apa curge liniștită, dacă în calea ei nu întâlnește un nesimțit de stăvilar

În meandrele unui râu, apa curge liniștită, dacă în calea ei nu întâlnește un stăvilar, un trunchi de copac căzut sau o stâncă prăvălită... Razele soarelui ne mângâie, dacă în calea lor nu întâlnesc o lupă care să le strângă și să ne ardă... Liniștea apei și blândețea razelor sunt agresiv transformate, prin concentrare de forțe. Aceste forțe pot produce energie benefică sau se pot naște calamități...

(...)

Exemplele din natură pot fi extinse omului. Gândind, omul își pune obstacole în calea liniștii interioare... Are loc o concentrare a forțelor interioare din care rezultă energie benefică sau... calamități. Omul dirijează concentrarea prin înțelepciune, observându-și constant mintea.

(...)

Unii o fac prin meditație, alții prin bun-simț... Sau prin amândouă.

(...)

"Meditația este practica prin care se prilejuiește o constantă observare a minții. Reclamă un timp și un loc care să fie utilizate regulat în scopul de a descoperi acea fântână infinită de înțelepciune care există în interiorul nostru [1]". Sau: "Meditația este unicul drum real pentru dobândirea libertății [2]".

(...)

Bunul-simț consideră că pasiunea și atașamentul sunt obstacole foarte serioase și puternice; conștientizează că fiecare individ este sclavul propriilor lui dorințe și emoții. Când există, bunul-simț micșorează numărul dorințelor și atenuază simțul proprietății... Reduce egoul care este sinele fals,

limitatorul potențialului de a evolua, o „iluzie optică a conștiinței [3]”. El reduce ”focalizarea atenției conștiente [4]”, cenzurând aspectul auto-arogant al minții care separă individul de umanitatea lui cu ceilalți și cu propria sa natura interioară (susținând egoismul).

(...)

„Bunul-simț este contrariul prostiei, mai mult chiar decât inteligența [5]”, fiind un etern mod de a se manifesta frumos... El administrează meditația pentru dobândirea libertății.

(...)

Legea Demnității Umane se manifestă -în taină- prin bun-simț. Nici un înțelept nu se gândește să filosofeze fără bun-simț... Niciodată, inițiații lumii nu mi-au spus că-s prost. Deh! Și ”comparațiile” se fac cu respectarea unor norme logice de apreciere și... respect.

(...)

De altfel, cred că toate adevărurile noastre ar trebui să cuprindă o negrăită doză de bun-simț. Cred aceasta, pentru că Adevărul Absolut e Dumnezeu și că nu-L pot bănuși de vreo lipsă... Așa ar putea avea ceva în comun adevărurile noastre cu Adevărul Lui.

(...)

Știi...

(...)

Noi, oamenii avem la îndemână totalul slăbiciunilor noastre... Dacă vom avea și bun-simț, vom avea și putere... Bunul-simț ajută să ne reclădim din propriile ruine. Legătura dintre între ordinea dumnezeiască și (con)viețuire o poate face și bunul-simț. Fără bun-simț trăim ca niște netrebniși.

(...)

Concluzie.

Bunul-simț nu-i numai o capacitate de-a respecta regulile de conviețuire, gândind: ”Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face!”, ci și o creație a minții evaluate reducătoare de calamități interioare (prin dobândirea unui mod de gândire care poate controla viața, poate modela caracterul, poate ”îndulci” destinul fără a-i schimba finalitatea)... Bunul-simț este noua

eră de înflorire spirituală, atât pentru individ, cât și pentru întreaga umanitate, fără de care niciun progres spiritual nu va mai fi posibil... Bunul simț este "însușirea, puterea de a judeca bine și de a distinge ce-i adevărat de ce este fals" [6].

Să nu uităm: bunului-simț îi suntem veșnic datori! Iar în meandrele unui râu, apa curge liniștită, dacă în calea ei nu întâlnește un nesimțit... de stăvilar.

[1] Swarni Vishnu Devanda – "Puterea minții – Descoperirea și disciplinarea forței mentale"

[2] Swamisivanada – "Bliss Divine"

[3] Einstein

[4] Alan Watts – „Calea Zen"

[5] Alexandru Paleologu

[6] Descartes